

บทอ่านที่ 1

1 คร 4:1-5

พี่น้อง คนทั้งหลายจงยึดถือว่าเราเป็นผู้รับใช้ของพระคริสตเจ้า เป็นผู้จัดการดูแล
ธรรมล้ำลึกของพระเจ้า คุณสมบัติที่เขาแสวงหาในผู้จัดการก็คือ ต้องเป็นผู้ที่วางใจได้
ส่วนข้าพเจ้าการที่ท่านหรือมนุษย์คนใดจะตัดสินข้าพเจ้านั้น เป็นเรื่องไม่สำคัญ แม้ข้าพเจ้า
ก็ยังไม่ตัดสินตนเอง จริงอยู่ มโนธรรมไม่ได้ตำหนิอะไรข้าพเจ้าเลย แต่นี่ไม่หมายความว่า
ว่าข้าพเจ้าเป็นผู้ชอบธรรม ผู้ตัดสินข้าพเจ้าคือองค์พระผู้เป็นเจ้า ดังนั้น จงอย่าตัดสิน
เรื่องใด ๆ ก่อนจะถึงเวลา จงคอยจนกว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมา พระองค์จะทรง
ฉายแสงให้ความลับที่ซ่อนอยู่ในความมืดแจ่มแจ้ง และจะทรงเปิดเผยความในใจของ
ทุกคนให้ปรากฏ เมื่อนั้น ทุกคนจะได้รับคำชมเชยจากพระเจ้าตามสมควร

พระวรสาร

ลก 5:33-39

เวลานั้น มีผู้ทูลพระเยซูเจ้าว่า “ศิษย์ของยอห์นจำกัดอาหารและอธิษฐานภาวนา
บ่อย ๆ ศิษย์ของชาวฟาริสีก็ทำเช่นเดียวกัน ส่วนศิษย์ของท่านกินและดื่ม” พระเยซู
เจ้าตรัสว่า “ท่านจะให้ผู้รับเชิญมาในงานแต่งงานจำกัดอาหารได้หรือขณะที่เจ้าบ่าวยัง
อยู่ด้วย แต่จะมีวันหนึ่งที่เจ้าบ่าวถูกแยกจากไป วันนั้นผู้รับเชิญจะจำกัดอาหาร”

พระองค์ยังตรัสอุปมาให้เขาฟังอีกว่า “ไม่มีใครฉีกผ้าจากเสื้อใหม่ไปปะเสื้อเก่า
เพราะเสื้อใหม่จะขาด และผ้าจากเสื้อใหม่จะไม่เข้ากับเสื้อเก่าอีกด้วย

ไม่มีใครใส่เหล้าลงในไหหนังเก่า เพราะเหล้าใหม่จะทำให้ไหหนังขาด เหล้า
จะรั่ว และไหหนังก็จะเสีย แต่ต้องใส่เหล้าใหม่ลงในไหหนังใหม่ ไม่มีใครที่ดื่มเหล้า
องุ่นเก่าแล้วอยากดื่มเหล้าใหม่ เพราะเขาชอบกล่าวว่า “เหล้าเก่ามันดีกว่า”

เอาผ้าใหม่ปะเสื้อเก่า หรือเหล้าองุ่นใหม่ใส่ไหหนังเก่า เรื่องนี้หมายความว่าอะไร
อันที่จริงพระเยซูเจ้าคือองค์แห่งพันธสัญญาใหม่ ทรงเป็นโมเสสคนใหม่ เป็น
ประกาศกแท้ และมหาสมณะแท้ บ่อยครั้งฟาริสีที่เคร่งครัดกฎหมายของพันธสัญญา
เดิมไม่ตอบรับพระเยซูเจ้าซึ่งเป็นดังความใหม่ที่ควรเดินตามพระองค์ พระองค์เรียก
รั อ ง ใน ्ह้
เจริญชีวิตในบัญญัติใหม่เสมอ ดำเนินชีวิตตามคำสอนของพระองค์เสมอไป บัดนี้เป็น
เวลาของพันธสัญญาใหม่ จึงต้องดำเนินชีวิตตามบัญญัติของพระองค์คือบัญญัติแห่ง
ความรักซึ่งอันที่จริงเป็นสรุปของบัญญัติจากพันธสัญญาเดิมนั่นเอง

วันที่ 7 กันยายน 2555

ลก.5.33-39

ปอล สิ้นเล้าเรื่องนี้ว่า “ชาวอิตาลี เป็นคน ชอบประดิษฐ์สิ่งต่างๆ พวกเขา มีธรรมเนียมปฏิบัติในเที่ยงคืนวันสิ้นปี คือ การ ทำความสะอาดถนน ไม่ให้รถวิ่งผ่านเลย ไม่มีคนเดินถนนด้วย จึงไม่ต้องมีตำรวจจราจร แต่พอนาฬิกาตี 12 ครั้ง หน้าต่างทุกบานจะเปิดออก มีเสียงหัวเราะ เสียงดนตรีและจุดพลุ สมาชิกแต่ละคน ของครอบครัวจะนำเอาเครื่องถ้วยชาม เครื่องตกแต่ง เฟอร์นิเจอร์ที่ไม่ชอบและทรัพย์สินสมบัติส่วนตัวที่เดือนให้พวกเขาสลัดทิ้งสิ่งที่ผ่านมาในปีที่แล้ว”

ส่วนที่สองของพระวรสารวันนี้ พระเยซูเจ้าทรงเล่าเรื่องอุปมาเกี่ยวกับถูง หนึ่งเก่าและถูงหนึ่งใหม่สำหรับ ไล่เหล่าอู่งุ่น ว่า “ไม่มีใครไล่เหล่าอู่งุ่นใหม่ลงในถูงหนึ่งเก่า เพราะเหล่าใหม่จะทำให้ถูงหนึ่งขาด เหล้าจะรั่ว และถูงหนึ่งก็จะเสีย แต่ต้องไล่เหล่าใหม่ลงในถูงหนึ่งใหม่” ในทางวิทยาศาสตร์ อธิบายว่า กระบวนการของเหล่าอู่งุ่นใหม่ต้องการถูงหนึ่งที่ทนทานและปรับ เข้ากับความกดดันของกระบวนการได้ ดังนั้น จึงไม่ควรใช้ถูงหนึ่งเก่ามาไล่เหล่าอู่งุ่นใหม่ แต่ในตอนท้ายของเรื่องอุปมาว่า “ไม่มีใครที่ดื่มเหล่าอู่งุ่นเก่าแล้วอยากดื่มเหล่าใหม่ เพราะเขาข่อมกล่าวว่า ‘เหล่าเก่ามันดีกว่า’” พระองค์ทรงอธิบายว่า ความสะดวกสบายและความมั่นคงของสิ่งเก่าๆสามารถทำให้เราบอดมิดได้ต่อสิ่งใหม่ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเราไม่เห็นว่สิ่งเก่าคิดหรือแล้ว

เรื่องอุปมานี้เกี่ยวกับการแปรสภาพและการเปลี่ยนแปลง. พระเยซูเจ้าทรงเป็นพลังอำนาจที่ต้องการเครื่องบรรจู้ใหม่. คนที่ข่อมรับพระ

เยซูเจ้าต้อง เป็นคน ใหม่. สิ่งนี้หมายความว่าเราไม่อาจอยู่ในชีวิตเดิมๆ
นิสัยเดิมๆ ทักษะคติที่ประหลาดและเก่าๆ. ต้องเปลี่ยนแปลง บุคลิกภาพ
เดิมแบบพลิกฝ่ามือเลยทีเดียว. สรุปลแล้ว เราต้องเปลี่ยนแปลง ตัวเองอย่าง
ถอนรากถอนโคน . ตามที่นักบุญเปาโลกล่าว่าไว้ “ท่านทั้งหลายได้ปลด
เปลื้องวิสัยมนุษย์เก่า ๆ และการกระทำตามวิสัยมนุษย์เก่า ๆ นั้นแล้ว สวม
ใส่วิสัยมนุษย์ใหม่ที่ได้รับการปรับปรุงใหม่” (คส.3.9-10)

ในภาคปฏิบัติแล้ว การเป็นศิษย์แท้ของพระเยซูเจ้าเหมือนกับสิ่ง
ที่ชาวอิตาเลียนทำใน เทศกวันวันสิ้นปีคือ เริ่มด้วยสิ่งใหม่และทิ้งสิ่งเก่า ๆ
และประหลาดไปเสีย

“น้ำลึกกู่หาน้ำลึกด้วยเสียงโครงครีกแห่งน้ำตกของพระองค์
กระแสน้ำที่ที่เรียบรินและแตกฟองกลบร่างข้าพเจ้าแล้ว”(สดด.42.7)